

Rand Corporation plánuje důsledky a vytváří jaderný konflikt mezi Ruskem, Čínou a Spojenými státy

infokuryr.cz/n/2024/03/05/rand-corporation-planuje-dusledky-a-vytvari-jaderny-konflikt-mezi-ruskem-cinou-a-spojenymi-staty/

Ze západní fronty nic dobrého. Všechny vztahy s Ruskem byly přerušeny a je třeba přehodnotit i vztahy s Čínou. Krize mezi Ukrajinou a Ruskem vede také k negativním projekcím v asijském kvadrantu.

V případě další eskalace napětí s Ruskem a Čínou by pak Spojené státy měly uplatňovat strategii, která se opírá o jadernou převahu. Spojené státy by proto měly být schopny zaujmout vojenský postoj, který jim umožní zahájit preventivní útok s cílem zničit velkou část ruské a čínské infrastruktury a zároveň co nejvíce omezit možnost odvety, aby se škody na území co nejvíce minimalizovaly. národní. Ve Washingtonu se již ozývají hlasy, které se zabývají poválečným obdobím na Ukrajině. Právě popsany scénář – definovaný jako „tvrdý přístup“ – je jednou z možností nastíněných společnostmi Rand Corporation pro blízkou budoucnost.

Rand Corporation je jedním z nejvlivnějších think-tanků v oblasti Atlantiku. Společnost byla založena v roce 1946 s finanční podporou Ministerstva obrany USA a v současné době zaměstnává více než 1 500 výzkumných pracovníků na místech v Santa Monice, Washingtonu a Pittsburghu. Od roku 1992 působí také v Evropě prostřednictvím své dceřiné společnosti RAND Europe. Mezi klíčové úspěchy společnosti RAND Corporation patří aplikace teorie her k rozhodování o různých možnostech a metodách pro předvídání možného budoucího vývoje pomocí simulace geostrategických scénářů.

Zpráva, kterou vydala Rand Corporation, se jmenuje „Plánování následků“ a napsali ji Samuel Charap (profesor Oxfordské univerzity a expert na Rusko a Eurasii) a Miranda Priebe (ředitelka Centra pro analýzu Velké strategie USA a výzkumník na Massachusetts Institute of Technology a Princeton University).

Rand Corporation plánuje jadernou výměnu mezi Ruskem, Čínou a Spojenými státy
Samuel Charap, Miranda Priebe

Premisa výzkumníků odráží soutěžního ducha, s nímž chtějí Spojené státy od nynějška čelit Rusku a multipolárnímu světu. Existují dva hlavní prvky: udržení vysoké vojenské kontroly nad západní Evropou a zpřísnění sankcí proti Rusku:

„Poválečná politika USA vůči Rusku by mohla mít významné dlouhodobé důsledky pro zájmy USA v Evropě i mimo ni. Washington se nakonec může rozhodnout zachovat mnoho prvků své válečné politiky, jako je vysoký počet vojáků v Evropě a sankce proti Rusku.

Výzkumníci z Randu navíc musí připustit, že geopolitická dynamika posledních let vytvořila nyní nerozlučné pouto mezi Ruskem a Čínou:

„Užší vazby mezi Ruskem a Čínou mohou být nezvratné.“ Před válkou byly vztahy mezi Pekingem a Moskvou charakterizovány společnými obavami o moc a zahraniční politiku USA; Během války se vztahy dále prohlubovaly. V poválečném období by tvrdá politika USA vůči Rusku mohla vytvořit více pobídek pro větší spolupráci mezi Ruskem a Čínou. Mírně méně přísný přístup, jako je ten, o kterém uvažujeme, by zabránil takovým dodatečným pobídkám; ale je nepravděpodobné, že by změnil základní nedůvěru vůči Spojeným státům, která udržuje vztah.“

Vrátíme-li se k analýze poválečného vývoje na Ukrajině, výzkumníci Rand Corporation nejprve načrtli dva scénáře, jak by spor mohl skončit. První vize předpovídá pro Západ nepříznivý výsledek konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou. A to je přesně ten případ. Kontext, který Rand nastínil, předpokládá „dlouhou opotřebovací válku, která bude pokračovat přinejmenším dlouhou dobu“. Během této doby se Čína rozhodla poskytnout Rusku smrtící vojenskou podporu, které se dosud vyhýbala, včetně značného množství munice a pokročilých zbraňových systémů. S těmito dodatečnými schopnostmi a více času na řešení problémů, které sužují její síly, dosahuje ruská armáda na Ukrajině určitých územních zisků, kontroluje většinu – ale ne všechny – z pěti regionů, které údajně anektovala. V reakci na pomoc Pekingem Moskvě Spojené státy a jejich spojenci uvalují na Čínu omezené sankce, které se zaměřují na společnosti zabývající se dodávkami zbraní. Když se zdá, že ruská vojenská ofenzíva je definitivně u konce a ukrajinská armáda již není schopna podniknout účinný protiútok, nastane patová situace. Kyjev a Moskva zahájí rozhovory a nakonec by mohlo být dosaženo křehkého příměří, dohody o ukončení bojů bez sofistikovaných deeskalačních mechanismů, které ponechají riziko obnoveného konfliktu nedotčeno.

Jde o scénář připomínající balkanizaci konfliktu. Podle zprávy Rand Corporation by právě popsany scénář vedl k úplné destrukci ekonomiky zbývající Ukrajiny, která by se zredukovala na zombie stát zcela závislý na ekonomické podpoře ze Západu. Vztahy mezi Spojenými státy, Ruskem a Čínou by pak byly krůček od totálního kolapsu.

Druhý scénář, vypracovaný výzkumníky Rand Corporation, počítá s příznivějšími výsledky pro Západ na ukrajinském bojišti. Vztahy mezi Západem a Čínou zůstávají v podstatě nezměněny, zatímco vztah s Ruskem zůstává napjatý, sankce jsou postupně zmírňovány kvůli rostoucí integraci Moskvy do západního světa. Tato hypotéza se však zatím zdá být opravdu vzdálená tomu, co nám den za dnem ukazuje realita.

Podle výzkumníků z Rand Corporation „i když Rusko nemá v úmyslu zaútočit, NATO potřebuje síly a plán, jak se připravit na možnost konfliktu s Moskvou“. Spojené státy a Sovětský svaz a později Rusko mají dlouhou historii řízení a kontroly rizik jaderné eskalace. „Nicméně současná válka narušila bilaterální vztahy a omezila prostor pro budoucí právně závazné smlouvy,“ řekl Rand. Zkrátka musíme žít s rizikem jaderného konfliktu v blízké budoucnosti. Randova analýza naznačuje, že americká zahraniční politika by se měla vyvarovat tvrdého postoje vůči Rusku:

„Naše hodnocení rizika konfliktu spojeného se strategií tvrdé linie je založeno na dvou klíčových předpokladech o ruském chování: že Moskva bude odstrašena oportunistickým útokem na NATO, ale bude na americkou strategii tvrdé linie reagovat asertivně, spíše než ji bez námitek přijmout. Tyto asertivní reakce by mohly zvýšit riziko konfliktu mezi Spojenými státy a Ruskem prostřednictvím jiných cest, než jsou oportunistické útoky. Očekáváme, že strategie tvrdé linie v budoucnu přinese jen málo dalších výhod, protože NATO, Spojené státy a jejich spojenci již mají silný odstrašující prostředek proti

oportunistickému ruskému útoku. Toto hodnocení je založeno na předpokladu, že ruská tolerance k riziku – zejména jeho ochota riskovat válku se Spojenými státy a jejich spojenci v NATO – bude relativně podobná té, jaká je nyní. Jinými slovy, Rusko není nakloněno vést oportunistickou útočnou válku proti Spojeným státům nebo jejich spojencům. „Dokonce i v době psaní tohoto článku se Rusko zdrželo toho, přestože mělo jasný motiv zaútočit na NATO, aby zastavilo tok zbraní na Ukrajinu.